Pravdomluvné víno - Mládek, Ivan

Rec.: Dobrý večer, přejete si, prosím, aperitiv?
- Děkujeme, nemáme žízeň.
- Tento stůl je rezervován! (...) Ano, už běžím...

Stůjte paní, sem s těma květinama,
všechny slečně, co přicházívá sama,
v koutě sedí a na rtech smutnou píseň má.
Pane vrchní, lahvinku se sklenkama,
vláhu duši, ať nezůstane planá,
pijte, slečno, víno to přece pravdu zná.

Já bych tak rád z čela smazal vrásku vám,
hleďte, květy pro vás mám,
klíčem štěstí ať jsou nám,
dal bych sebe v sázku sám.

Jen kdybych uměl proniknout vzpomínkama
v srdci, které už jednou někdo zklamal,
s láskou, slečno, se vždycky znovu začít dá.

Rec.: Vaše přání, prosím?
- Prosil kávu Vídeň, desert a dvojitý knedlík.
- Ano, přinesu.
- Děkuji.
(...)
- Pane vrchní, platím!
- Ano, ano...

Já bych tak rád z čela smazal vrásku vám,
hleďte, květy pro vás mám,
klíčem štěstí ať jsou nám,
dal bych sebe v sázku sám.

Jen kdybych uměl proniknout vzpomínkama
v srdci, které už jednou někdo zklamal,
s láskou, slečno, se vždycky znovu začít ... dá.